

DEKLARACJA ŁÓDZKA NA RZECZ WYCHOWANIA RODZINNEGO DZIECI KRZYWDZONYCH I PORZUCONYCH

PREAMBUŁA

Zważywszy, że dziecko jest najbardziej bezbronny członkiem społeczeństwa oraz że, dziecku przynależne są specjalne prawa zawarte w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Deklaracji Praw Dziecka oraz Konwencji Praw Dziecka jak również gwarantowane są przez akty wykonawcze zawarte w Kodeksie Rodzinnym i Opiekuńczym, Sygnatariusze niniejszej Deklaracji przyjmują ten dokument, jako wyraz woli do działań mających na celu respektowanie praw dziecka, zapewnienie mu odpowiednich warunków do prawidłowego rozwoju i wychowania, ze szczególnym uwzględnieniem prawa do wychowania w rodzinie.

CZĘŚĆ I

Celem Sygnatariuszy jest:

ARTYKUŁ 1.

Integracja działań na rzecz opieki rodzinnej dzieci tzw. sierot społecznych oraz wspieranie działań mających na celu rewitalizację rodzin zagrożonych utratą praw rodzicielskich.

ARTYKUŁ 2.

Dołożenie staranności oraz przejawianie inicjatywy przez wszystkie środowiska mające wpływ na życie społeczne, w tym: instytucje rządowe, samorządowe, organizacje pozarządowe oraz środowiska biznesowe do podejmowania działań mających na celu poprawę sytuacji dzieci krzywdzonych i poszkodowanych przez los, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci tzw. sierot społecznych.

CZĘŚĆ II

Sygnatariusze zauważają, że:

ARTYKUŁ 3.

Problem sieroctwa społecznego jest jednym z najistotniejszych problemów naszego społeczeństwa, który wynika nie tylko z patologii społecznych i socjologicznych, ale również ze zdarzeń losowych oraz trudnych warunków życia.

W Polsce ponad 40 000 dzieci przebywa w placówkach wychowawczo-opiekuńczych a tylko w Łodzi kilkaset dzieci przebywa w instytucjonalnych domach dziecka i 1500 oczekuje na umieszczenie w tego typu placówkach.

Ilość dzieci pokrzywdzonych przez los systematycznie wzrasta.

Do narastania problemu sieroctwa społecznego przyczynia się wzrost rodzin zagrożonych utratą praw rodzicielskich, które jeśli nie otrzymają systemowego wsparcia, to ich dzieci trafią do domów dziecka bądź innych placówek wychowawczo-opiekuńczych.

Dotychczasowy system opieki nad dzieckiem osieroconym, pokrzywdzonym przez los nie zapewnia respektowania ich praw gwarantowanych przez polskie ustawodawstwo.

CZĘŚĆ III

Sygnatariusze wyrażają wolę do:

ARTYKUŁ 4.

Prowadzenia działań i przedsięwzięć mających na celu respektowanie praw krajowych i międzynarodowych na rzecz dziecka.

Wspierania i wdrażania kompleksowych strategii na rzecz wychowania dzieci w rodzinie i zapobiegania sieroctwu społecznemu.

Podejmowania działań mających na celu wspieranie współpracy pomiędzy wszystkimi organizacjami, których celem jest poprawa sytuacji dziecka, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji samorządowych i pozarządowych.

CZĘŚĆ IV

Sygnatariusze zobowiązują się do:

ARTYKUŁ 5.

Zaangażowania w promowaniu rodzinnego stylu wychowania.

Udziału w ogólnonarodowej koalicji na rzecz prorodzinnego wychowania i aktywizacji środowisk lokalnych.

Podejmowania działań mających na celu nowelizację aktów prawnych, które zagwarantują dzieciom pokrzywdzonym przez los pełne respektowanie ich praw, zwłaszcza wynikających z Zasady 5 i Zasady 6 Deklaracji Praw Dziecka¹.

ARTYKUŁ 6.

Sygnatariusze w swoich działaniach kierować się będą zasadą wyrażoną słowami Janusza Korczaka:

„...bez pełnego szczęśliwego dzieciństwa, całe życie jest potem kalekie....”

i

Zasada 5 Dziecko upośledzone pod względem fizycznym, umysłowym lub społecznym należy traktować, wychowywać i otaczać szczególną opieką, z uwzględnieniem jego stanu zdrowia i warunków życiowych.

Zasada 6 Do harmonijnego rozwoju swej osobowości dziecko potrzebuje miłości i zrozumienia. W miarę możliwości powinno ono rosnąć pod ochroną i odpowiedzialnością rodziców, a w każdym razie w atmosferze życzliwości oraz bezpieczeństwa moralnego i materialnego; w pierwszych latach życia nie wolno dziecka oddzielać od matki, chyba, że chodzi o wypadki wyjątkowe. Społeczeństwo i władze państwowe powinny otaczać szczególną opieką dzieci niemające rodziny albo niemające dostatecznych środków na utrzymanie. Zaleca się udzielanie pomocy finansowej, państwowej lub innej, wielodzietnym rodzinom na utrzymanie dzieci.